

Žalba Savetu za štampu

Podnosim žalbu Savetu za štampu smatrajući da su u tekstu pod naslovom “Paunović i ranije štitio direktore koji su vršili zloupotrebe” na portalu “Paraćino Inine” na adresi

<http://www.paracinonline.com/2018/03/30/paunovic-i-ranije-stitio-direktore-koji-su-vrsili-zloupotrebe/>

Prekršeni sledeći članovi Kodeksa novinara Srbije:

I Deo Istinitost izveštavanja – član 1.

Iznete su neistinite informacije. Novinar nije tačno, objektivno izvestio o događajima niti se držao osnovnih standarda novinarske profesije.

(Ne)Istinitost informacija bilo je moguće veoma lako proveriti kontaktiranjem nadležnih državnih službi, uvidom u zakone koji regulišu rad nadležnih državnih službi (policija, tužilaštvo, ministarstvo prosvete) kao i zakone koji regulišu smenjivanje i postavljanje direktora škola (pošto je u tekstu reč o direktorima osnovnih i srednjih škola), pa i tačnim prenošenjem citiranih članaka (“Blic”).

U nastavku teksta detaljnije ću obrazložiti neistinite tvrdnje autora.

I Deo Istinitost izveštavanja član 2

Portal se otvoreno zalaže za jednu političku stranku ili opciju i u tom smislu na neobjektivan način informiše javnost. Detalje o postojanju sumnje na “sukob interesa” vlasnika portala, kao i nekih lica koja se po sopstvenom priznanju pojavljuju kao autori članaka na portalu izneću kasnije.

Vlasnik portala zaposlen je u preduzeću koje zastupaju i čiji su vlasnici lica koja istovremeno vode političku stranku, a pisac (po sopstvenom priznanju) tekstova na portalu je takođe aktivista političke stranke.

I Deo Istinitost izveštavanja – član 3

Temi nije pristupljeno sa dužnom novinarskom pažnjom i nije se vodilo računa o tačnosti informisanja, tj. tendenciozne i netačne pretpostavke prikazuju se kao potvrđene činjenice.

Propušteno je da se javnost obavesti o činjeničnom stanju (zakonskoj nadležnosti) u odnosu na direktore škola, iznete su tvrdnje (o “zaštiti” **osuđene** direktorke) bez ikakvog utemeljenja u činjenicama u tekstu, kao nagađanja i pretpostavke.

Ne iznosi se nikakvo objašnjenje kako je to **osuđena** direktorka zaštićena, već se za tu tvrdnju koristi činjenic da do kraja mandata nije smenjena, prećutkuje se činjenica da je nije mogla smeniti opština, predsednik opštine. Prećutkuje se činjenica da je direktorka osuđena i još uvek nije bila smenjena u vreme kada ministarstvo prosvete ne “vodi” i u Vladi Srbije ne učestvuje politička stranka za koju se tvrdi da je direktorka bila član, pa nije održiva ni pretpostavka da je direktorka zaštićena “stranački”, prećutkuje se činjenica da u samom delom citiranom članku “Blic”-a piše da

je nadležna školska uprava Ministarstva prosvete pokrenula smenu po dobijenim saznanjima o osuđujućoj presudi.

I Deo Istinitosti izveštavanja – član 4

Iako je to bilo neophodno nisu konsultovani drugi izvori informisanja, iz teksta zapravo proizilazi da zapravo nije konsultovan kako se čini niko osim autora ovog teksta koji po svojoj sadržini nije ništa više od pamfleta punog neistina sa određenim političkim ciljevima.

Nijedno lice koja se pominju u tekstu nije kontaktirano da bi dalo komentar na iznete tvrdnje iako je to bilo sasvim lako izvesti na mnogo načina.

Da se autor teksta obratio npr. opštini, saznao bi da se opština po Zakonu pojavljuje u ulozi osnivača škola, da skupština opštine bira školski odbor koji upravlja radom škola (ministar postavlja direktore škola) i da opština predlaže jednu trećinu članova školskog odbora, a takođe usvaja finansijske planove koji se odnose na troškove škola (osim plata) i da snosi troškove i eventualnih sudskih presuda pa je važno i da bude informisana da štete po škole nema (kao što to i jeste slučaj u događajima vezanim za dve škole o kojima je portal ranije neistinto pisao, što je i povod za ovaj tekst). Opština takođe od pre nekoliko godina ima i prosvetnu inspekciju i svakako je zainteresovana za sprečavanje partijskog uticaja na rad ustanova obrazovanja, pa se, sa svim tim informacijama autor teksta ne bi pitao zašto su se direktori najpre obratili opštini koja se potom obratila ministarstvu sa zabrinutosti da postoji sumnja na političke zloupotrebe pri smeni i postavljenju direktora, a ne drugim državnim organima. Takođe, autor bi bio informisan o proceduri smenjivanja direktora i nadležnosti ministarstva prosvete u tom smislu prema sada a i ranije važećim zakonima, tj. da smenu direktora može sprovesti jedino ministarstvo a ne opština, pa u tom smislu opština ne može ni zaštititi direktore.

Autor nije kontaktirao ni direktore škola, ni policiju ni tužilaštvo, tako da i ne zna da li su se direktori obratili policiji i tužilaštvu, ali sam to konstantuje, a takođe nije ni konsultovao zakone koji se odnose na ovu oblast kako bi ustanovio da li je reč o kršenju zakona koje ima obeležje krivičnog dela za koje se goni po službenoj dužnosti pa je potrebno obratiti se državnim službama koje se bave gonjenjem za krivična dela po službenoj dužnosti ili nekim drugim organima.

I Deo Istinitosti izveštavanja – član 5

Tekst po svojoj sadržini predstavlja isključivo objavljivanje izmišljenih, optužbi, kleveta, glasina.

Portal “Paraćinonline” nisam uspeo da pronađem na registru medija, što može da znači da ovo zapravo i nije registrovan medij. Na portalu “Paraćinonline” nije naveden izvor informacija, nije naveden autor teksta, ne zna se ko je urednik portala (poznato je ime vlasnika).

Prema svojoj sadržini objavljeni tekst predstavlja objavljivanje neosnovanih optužbi, kleveta, glasina, kao i netačnih tvrdnji.

Naime, predsednik opštine i opština ne postavljaju i ne smenjuju direktore škola, niti su to činili u vreme kada je direktor Ekonomske škole bila g-đa Vera Pajić koja se pominje u tekstu. U samom citiranom tekstu “Blic”-a koji se uzima kao izvor informacija (iz 2014.god.) jasno piše da je školska uprava – organ ministarstva prosvete i jedina nadležna pokrenula smenu direktora po dobijenom saznanju (što znači da nije bila “zaštićena” ni od smene, a ne samo od osude pred sudom, kako to potpuno pogrešno tvrdi autor članka).

Prema tome tvrdnja izneta u tekstu da je “Paunović i ranije štitio direktore koji su vršili

zloupotrebe” tako što pomenuta direktorka nije bila smenjena sa dužnosti apsolutno je neistinita i ne može biti istinita. Prema sada važećem a i prema Zakonu o osnovama obrazovanja i vaspitanja u vreme događaja iz teksta nije bilo moguće da opština ili predsednik opštine postave ili razreše direktora, već je ta nadležnost i tada i sada bila isključivo u rukama ministarstva prosvete (dva direktora osnovnih škola u Paraćinu i jesu razrešena po tada važećim propisima od strane ministra uz angažovanje republičke prosvetne inspekcije što je jedino moguća zakonom predviđena procedura).

Takođe, činjenica da je direktorka osuđena i odgovarala pred zakonom jer je prostorije škole bez naknade izdale privatnom preduzeću i “oštetila budžet” za iznos od oko 97 hiljada dinara,, opet znači da nikakve “zaštite” nije bilo niti je moglo da bude ni u pogledu sprečavanja procesuiranja slučaja od strane policije, tužilaštva i suda, budući da je slučaj pravosnažno okončan osuđujućom presudom. Već je pomenuto da je postupak smene osuđene direktorke pokrenula nadležna školska uprava (što i piše u citiranom tekstu “Blic”-a) po dobijenom saznanju o pravosnažnoj presudi, što opet znači da ni na taj način nije bila zaštićena. U vreme ovih dešavanja ni pretpostavka o “partijskoj” zaštiti nije bila održiva, jer u Vladi Srbije nije bilo predstavnika političke stranke za koju se navodi da je direktorka pripadala. Javnost se namerno obmanjuje isticanjem činjenice da je pomenuta direktorka bila jedan od pedeset pet kandidata za odbornike na izborima 2008.god., a ne navodi se da su u međuvremenu održani još jedni izbori na kojima nije bila kandidat (2012.god.) iz čega se moglo i zaključiti da više ne učestvuje u radu političke organizacije kojoj je ranije pripadala da je javnost o toj činjenici (dostupno na www.paracin.rs) obaveštena, što je namerno prećutano.

U tekstu je navedeno i da “direktori koji nanose štetu školama a samim tim i našoj deci” i sada traže zaštitu predsednika opštine, pri čemu autor propušta da primeti da direktori o kojima se govori i o čijim navodnim “zloupotrebama” i “nanošenju štete školi” piše, zapravo svoje škole NISU oštetili. Tj. oni se upravo obraćaju opštini jer se u javnost iznose neistinite tvrdnje i ponavljaju pored demantovanja od strane škola sa jasnim dokazima, upravo i na portalu na kome je napisan i ovaj članak, da su “oštetili škole”, a nisu.

Autor teksta je morao da zna (jer je upravo zbog ranijeg pisanja portala i objavljen demanti obe škole o kojima je reč, a koji nije objavljen na portalu) da ne postoji nikakva šteta naneta OŠ “Đura Jakšić” i OŠ “Vuk Karadžić” pošto je na portalima škola objavljen i sporazum o poravnanju o kome je obaveštena i javnost, opštinsko veće i mediji, po kome ne postoji šteta po škole u sudskom sporu koji je radnica vodila protiv ove dve škole.

Ova informacija svakako je bila poznata autorima teksta, veoma važna za sud javnosti i potpuno je izvesno da je namerno izostavljena.

Pošto nema štete po škole, nema ni nikakvih zloupotreba, pa predsednik opštine nema ni potrebu da “štiti direktore koji vrše zloupotrebe” (niti to može da učini).

II Nezavisnost od pritiska – Član 2

Vlasnik portala je g. Miloš Ilić (prema javno dostupnim podacima preko servisa “WhoIs”) je zaposlen kao IT administrator u preduzeću “Eurolajn” Paraćin, a zakonski zastupnik ovog preduzeća (“Eurolajn”) je g. Milan Ilić, jedan je od tri poverenika SNS u Paraćinu i odbornik SNS. Odbornik SNS u Paraćinu g. Radiša Savić vlasnik je više od 50% preduzeća “Eurolajn” u kome radi g. Miloš Ilić vlasnik portala.

Pisac tekstova (po sopstvenom priznanju) na portalu je g. Miloš Trandafilović, sada aktivista SNS,

ranije član opštinskog veća u ime GG “Novi Koncept” do prelaska u SNS i kako se tvrdi u javnosti u to vreme i radnik u advokatskoj kancelariji g. Nebojše Simića jednog od tri poverenika SNS i sada odbornika SNS, ranije lidera “Novog koncepta”.

Lica koja se pojavljuju u javnosti u ime portala ekonomski su zavisna od lica koja vode političku stranku – SNS u Paraćinu pošto su zaposlena u privrednim društvima ili su bila (ili su još uvek?) zaposlena u advokatskim kancelarijama lica koja vode SNS.

Portal je u više navrata direktno zastupao interese preduzeća “Eurolajn” i političke organizacije što se može proveriti uvidom u tekstove

<http://www.paracinonline.com/2018/04/12/nevidena-hajka-na-eurolin-kome-smeta-preduzece-sa-200-radnika/>

Kao i u članku gde direktno poverenik SNS u Paraćinu g. Milan Ilić i zakonski zastupnik preduzeća “Eurolajn” govori istovremeno u obe uloge

<http://www.paracinonline.com/2018/03/31/milan-ilic-sns-neka-penzionere-vozi-drugi-prevoznik-ali-ne-kaznjavajte-one-koji-su-podigli-ovaj-grad/>

III Sprečavanje korupcije i sukoba interesa – član 6

Vlasnik portala i lica za koja se zna da tekstove pišu aktivno učestvuju u kampanji SNS u Paraćinu, zaposleni su u privrednim društvima koja vode dva poverenika SNS i u javnosti često istupaju i u ime preduzeća “Eurolajn” u kome radi vlasnik portala g. Miloš Ilić i u ime SNS.

IV Odgovornost novinara – član 3

U tekstu sam praktično oglašen krivim za krivično delo “trgovine uticajem” jer sam navodno “zaštito” bivšu direktorku Ekonomske škole iako iz teksta proizilazi da je ona pravosnažno osuđena, da je ministarstvo prosvete – školska uprava njenu smenu pokrenulo nakon pravosnažne presude i jasno je da je nisam mogao smeniti sa mesta direktora, jer to po zakonu nije bilo niti je sada u nadležnosti opštine ni predsednika opštine, a nisam je ni zaštito pošto je očigledno osuđena i njena smena pokrenuta od strane ministarstva – školske uprave po pravosnažnosti presude, prema izjavi načelnika školske uprave u Jagodini (iz citiranog teksta “Blic”-a).

V Novinarska pažnja – član 1

Novinar nije pristupio poslu sa dužnom novinarskom pažnjom.

Nije kontaktirano ni jedno lice koje se pominje u tekstu, a to je bilo apsolutno moguće i lako izvodljivo.

Nije objavljeno, a javnosti je apsolutno poznato, da nema štete po škole u slučaju direktora škola koji sada navodno “traže zaštitu predsednika opštine” već se neistinito tvrdi da postoji šteta po škole.

Novinar nije proučio zakone koji se odnose na izbor i smenu direktora škola i nije o tome obavestio javnost, a iz čega bi bilo jasno da predsednik opštine i opština nemaju ovlašćenje da postavljaju i smenjuju direktore škola (ni sada ni ranije) pa ne mogu ni zaštititi direktora bilo koje škole.

Novinar nije javnost obavestio o činjenici da pravosnažno osuđena direktorka čiju je smenu potom pokrenulo ministarstvo prosvete – školska uprava ne može biti “zaštićena”. Novinar je doveo u zabludu javnost propuštanjem da obavesti da osuđena direktorka u vreme dešavanja o kojima se

govori i to posle izbora 2012.god. nije bila kandidat za odbornika.

Novinar namerno dovodi čitaoce u zabludu da je osuđena direktorka Ekonomske škole “zaštićena” jer je 2008.god. bila na izbornoj listi Demokratske stranke, a prećutkuje činjenicu da 2012.god. pre ovih dešavanja nije bila na ovoj izbornoj listi i prećutkuje činjenicu da Demokratska stranka kojoj je pripadala nema uticaja na rad ministarstva prosvete i Vlade Srbije u vreme kada neistinito navodi da je bila “zaštićena” (iako osuđena pravosnažno i njena smena po pravosnažnosti pokrenuta od strane nadležne školske uprave ministarstva prosvete).

Izveštavanje iz teksta zapravo je izveštavanje o navodno počinjenom krivičnom delu trgovine uticajem i zloupotrebi položaja (“zaštita” bivše direktorke Ekonomske škole), a jasno je iz raspoloživih činjenica i lako je moglo biti i od strane novinara ustanovljeno da takvih krivičnih dela i kršenja zakona nema prostim uvidom u propise i činjenično stanje (osuđujuća presuda, pokrenuta smena).

V Novinarska pažnja – član 2

Novinar je sledio interes društvene grupe, političke stranke (SNS) koja vodi kampanju, a čije interese i javno i lično, neskriveno, zastupaju vlasnik i poznati pisci tekstova na portalu, korišćenjem pamfleta i kleveta putem lokalnih neregistrovanih “internet portala” i na druge načine.

V Novinarska pažnja – član 3

Može se sumnjati da je novinar prećutao činjenice koje su važne za stav javnosti, jer nije izvestio javnost o činjenici da ne postoji nikakva šteta po škole čiji “direktori traže zaštitu” i jer nije izvestio javnost o činjenici da predsednik opštine i opština ne mogu da smene i postave direktora škole, pa ga tako ne mogu ni “zaštititi”, da je smena osuđene direktorke i pokrenuta posle pravosnažne presude od strane nadležnog organa – školske uprave ministarstva prosvete.

Čitav tekst zasniva se na netačnoj tvrdnji da su predsednik opštine ili opština “štitili” od smene direktora škole, što uopšte nije moguće ni sada a nije bilo moguće ni ranije, niti se dešavalo, iz čega se izvlači ponovo netačan zaključak a na osnovu neistinite informacije da postoji “šteta po škole” OŠ “Đura Jakšić i OŠ “Vuk Karadžić” čiji direktori sada “traže zaštitu” od smene na isti način. Štete u ove dve škole nema, o tome je javnost upoznata uz dokaze, a opštine direktore ne može “zaštititi” ni sada po važećim propisima.

“PAUNOVIĆ I RANIJE ŠTITIO DIREKTORE KOJI SU VRŠILI ZLOUPOTREBE?”

1. U samom tekstu nije ponuđen ni jedan dokaz za tvrdnju da je “Paunović” štitio direktore (direktorka Ekonomske škole je pravosnažno osuđena, nije “zaštićena”, ministarstvo prosvete školska uprava pokrenulo je njenu smenu po pravosnažnosti presude), a nije ni navedeno da predednik opštine i opština niti su imali niti imaju na raspolaganju zakonski mehanizam da postavljaju i smenjuju direktore, pošto je smena i postavljanje direktora u nadležnosti ministarstva prosvete.

“Veliku pažnju građana Paraćina prethodnih dana privukao je zahtev direktora osnovnih škola Đura Jakšić iz Paraćina i Vuk Karadžić iz Potočca a koji je upućen predsedniku opštine kako bi im isti pružio “zaštitu” zbog navodnih političkih pritisaka na njih.

Pitali smo se, kao i svi građani, zašto ako postoji nešto protivzakonito direktori ne potraže zaštitu policije i tužilaštva nego zaštitu traže od predsednika opštine koji za to nije nadležan?”

2. Novinar nije kontaktirao direktore ni opštinsko veće pa tako i nema informacije da li su se direktori ili opštinsko veće obratili policiji i tužilaštvu. Osim toga poznato je da nije svako postupanje suprotno zakonu i krivično delo koje se goni po službenoj dužnosti od strane tužilaštva i policije, već postoji kršenje zakona iz oblasti obrazovanja (zabrana stranačkog organizovanja i delovanja) za koje je nadležna prosvetna inspekcija uključujući opštinsku prosvetnu inspekciju.

Opština po zakonu ima ulogu osnivača škola, skupština opštine postavlja školski odbor koji rukovodi radom škole, predlaže trećinu članova školskog odbora (preostale dve trećine predlažu roditelji i zaposleni, tako da opština nema većinu u školskom odboru), kontroliše i finansira materijalne troškove škole, uključujući i troškove po sudskim presudama. O svim ovim bitnim činjenicama novinar nije informisao javnost niti se obratio opštini, opštinskom veću i školama da bi se informisao o ovim opšte poznatim činjenicama.

Direktori su se obratili Opštinskom veću a ne predsedniku opštine, opštinsko veće je organ opštine zadužen za koordinaciju opštinskih službi i rešavanje pitanja koja se pojave u okviru opštinskih službi.

“Istražujući došli smo do jako zanimljivih saznanja.

Naime, nije prvi put da su direktori u Paraćinu oštetili škole koje su vodili. Jedan od najpoznatijih slučajeva je slučaj direktorke Ekonomske škole u Paraćinu koja je osuđena na uslovnu kaznu zatvora u trajanju od 6 meseci jer je oglašena krivom zbog toga što je zloupotrebila službeni položaj u nameri da pribavi drugome korist. Ona je tada prostorije škole ustupila na besplatno korišćenje privatnoj radnji radi prodaje prehrambenih proizvoda i nanela štetu budžetu Srbije u visini do 97.500 dinara. Sud je uputio zakonskog zastupnika Republike Srbije da u parničnom postupku namiri ta potraživanja.

3. Iz teksta jasno proizilazi da je direktorka Ekonomske škole pravosnažno osuđena, odnosno nije “zaštićena”.

“Iako osuđena, direktorka nikada nije smenjena već je sačekala odlazak u penziju. O tome je pisao i Blic u tekstu [Direktorka jača od zakona](#) koji možete pročitati na navedenom linku.”

4. Opet iz teksta jasno proizilazi da je direktorka osuđena, nije “zaštićena”, a ne navodi se činjenica da je njenu smenu mogao da sprovede samo ministar uz angažovanje republičke prosvetne inspekcije a ni u kom slučaju opština ili predsednik opštine.

Prećutkuje se da u citiranom članku “Blic-a” jasno piše da je nadležna školska uprava ministarstva prosvete po pravosnažnosti presude i informaciji o tome pokrenula postupak smene direktora. O činjenicama o šteti takođe jasno je navedeno bio je upoznat zakonski zastupni Republike Srbije koji komunicira direktno sa ministarstvom a ne sa lokalnom samoupravom.

“Ono što u tom tekstu ipak nije navedeno je da je i tadašnja direktorka, koja je krivično osuđena za nanošenje štete školi, bila istaknuti član Demokratske stranke i kandidatkinja za odbornicu 2008. godine na listi Demokratska stranka Boris Tadić.

Čini se ipak da nije direktorka bila ta koja je jača od zakona već neko drugi čiju zaštitu i danas traže direktori koji nanose štetu školama a samim tim i našoj deci.”

5. Bez ikakvih dokaza, bez pokušaja da se informiše od strane lica koja optužuje u tekstu za uticaj kojim je sprečena smena direktora, izbegavajući da informiše javnost o stvarnom stanju stvari (nepostojanje zakonske mogućnosti da opština ili predsednik opštine razreše direktora, zanemarujući osuđujuću presudu, zanemarujući informaciju predstavnika školske uprave ministarstva prosvete da pokreće postupak smene po dobijenoj informaciji) i čak očigledno menjajući teze (direktor je osuđen, dakle nije zaštićen niti je bio “jači od zakona”) novinar istrajava u početnoj tezi, zanemarujući sve činjenice u očiglednoj nameri i pozivajući se na bivšu političku pripadnost osuđenog direktora kao bitnu činjenicu.

Novinar propušta da navede da na lokalnim izborima 2012.god. osuđena direktorka nije bila kandidat za odbornika a govori o dešavanjima iz 2014.god pozivajući se na 2008.god., tj. ne navodi da je prestala sa angažovanjem u političkim organizacijama.

Novinar propušta da navede da 2014.god. u ministarstvu prosvete i Vladi Srbije nema predstavnika liste Demokratske stranke – Boris Tadić, iako je to bitan podatak za zaključivanje o mogućoj “političkoj zaštiti”.

Takođe u tekstu novinar tvrdi da i “današnji direktori” “nanose štetu školama” i “traže zaštitu” iako nema štete po škole u slučaju pomenutih direktora čiju smenu prema informacijama koje su dostavili opštinskom veću pokušava da organizuje politička stranka mimo institucija sistema.